

Sygn. akt II Cz 1292/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Bednarek-Moraś

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SSO Robert Bury (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 6 lutego 2014 roku w Szczecinie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko W. K.

o przywrócenie posiadania ewentualnie o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w C. z dnia 5 marca 2013 roku, sygn. akt VI C 188/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 1292/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji na podstawie art. 201 § 2 k.p.c. zmienił tryb postępowania z postępowania procesowego na postępowanie nieprocesowe w przedmiocie podziału majątku. W uzasadnieniu wskazano, że powód domagał się przywrócenia posiadania rzeczy stanowiących współwłasność albo spłaty połowy wartości przedmiotów wchodzących w skład majątku wspólnego, jednak przytoczone okoliczności budzą wątpliwości co do charakteru tego roszczenia. W ocenie Sądu, roszczenie nie może być rozpoznane w trybie procesowym, skoro mamy do czynienia z postępowaniem odrębnym w przedmiocie podziału majątku wspólnego.

Postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem przez W. K., który podniósł, że wystąpił o zwrot przywłaszczonych rzeczy objętych wspólnym dorobkiem majątkowym lub o zapłatę połowy ich wartości. Skarżący nie zgadzał się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że w przypadku tak sformułowanego roszczenia może jedynie wystąpić z wnioskiem o podział całego majątku. Zaznaczył, że kiedy wszystkie skradzione przedmioty wspólnego ruchomego majątku zostaną zwrócone, to wtedy będzie można pomyśleć o postępowaniu nieprocesowym. Strony nie mają zamiaru dzielić lokalu mieszkalnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Ocena Sądu Rejonowego prowadząca do odmiennej kwalifikacji żądania pisma wszczynającego postępowanie w sprawie jest nieuprawniona. Powód określił żądanie pozwu domagając się „nakazania przywrócenia posiadania przywłaszczonych rzeczy” ewentualnie zapłaty połowy ich wartości. W pozwie wskazał, że „Jesteśmy w trakcie rozwodu (...) tak więc jesteśmy przed podziałem wspólnego majątku małżeńskiego”. W zakresie intencji powoda, więc jakiego skutku oczekuje, jakiej treści orzeczenia sądu żąda, treść pisma wszczynającego postępowanie nie budzi wątpliwości. Od strony negatywnej - powód nie posłużył się sformułowaniem sugerującym żądanie podziału majątku wspólnego, wprost twierdzi, że nie domaga się orzeczenia tej treści. Opierając się na treści pozwu, nie było podstaw do przyjęcia, że intencją powoda jest wywołanie postępowania o podział majątku wspólnego.

Postępowanie dotyczy więc żądania „nakazania przywrócenia posiadania przywłaszczonych rzeczy” ewentualnie zapłaty połowy ich wartości, a takie roszczenie podlega rozpoznaniu w postępowaniu procesowym. W ramach art. 201 k.p.c. badaniu podlega to, jakie postępowanie jest właściwe dla żądania zgłoszonego przez stronę, a nie to, w jakim postępowaniu i jakich roszczeń strona ta powinna dochodzić. Sąd nie jest bowiem upoważniony do zastępowania strony w wyborze żądania (postanowienie Sądu Najwyższego (...))

Rozstrzygnięcie zażalenia nie oznacza, że powód dokładnie określił żądanie powództwa, a odnosi się jedynie do właściwego trybu postępowania cywilnego.

Sformułowania i ich forma zawarte w zażaleniu, a odnoszące się osoby sędziego, są niedopuszczalne; strona może skorzystać z wniosku o wyłączenie sędziego (art. 48 i 49 k.p.c.) jeżeli twierdzi, że istnieją okoliczności uzasadniające takie rozstrzygnięcie.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało jak w sentencji.

(...)

(...):

(...)

(...)

(...)